

Horne Sogns kirkeblad

Efterår 2019

www.hornerundkirke.dk

Skulle vi følge den sædvanlige rutine, ville der på denne side kunne læses Jespers Præsts indlæg **Det glade budskab**.

Når indlægget ikke er her, har det intet med budskabet at gøre, men skyldes alene den kendsgerning, at menighedsrådet har givet Jesper orlov fra HLA, fordi han i disse måneder passer to embeder, nemlig det ledige i Svanninge, som Vibeke Hammerum forlod Kristi Himmelfart efter 21 år for at gå på pension, og så sit eget.

I stedet vil redaktøren fortælle om korsene på kirkegården, kors, som kirkens mange besøgende spørger til.

”Golgata i Horne”

Som vel nok alle i Horne ved, er de tre kors på kirkegården skabt af konfirmanderne i 2016 sammen med vores præst, Jesper Sværd, og Karsten Auerbach. Anledningen var det kommende Lutherjubilæum i 2017, der markerede Luthers opgør med pavekirken. 95 sætninger om troen satte Luther i 1517 offentligt til diskussion. Det var modigt gjort, for Luther vidste som alle andre, at pavekirken ikke veg tilbage for at bruge alle midler mod anderledes tænkende. Der havde været flere tilløb til opgør, tilløb, der endte på bålet. ”Kæmp for alt, hvad du har kært, dø, om så det gælder” ventede i 1517 stadig på at blive digtet af Chr. Richardt i 1867, men hvad ordene udsiger har altid fandtes i mennesker. Luther udtrykte det på en anden måde, da han blev indkaldt til forhør for de høje herrer: ”Jeg står her og kan ikke andet,” vel vidende, at forhøret kunne ende, som det havde gjort for Johan Huus i Prag, der i 1415 blev brændt på torvet for sine udsagn om pavekirken. Den danske folkekirke bygger på dette opgør. Den evangelisk-lutherske kirke står på Luthers genopdagelse af evangeliet: At et menneske ikke gennem handlinger kan fortjene sig til frelse, men kun modtage den som en nåde fra Gud.

Kunne grundlovsfædrene fra 1849 have spurgt Luther: ”Hvad synes du om udtrykket evangelisk-luthersk” ville han have svaret: ”I kan godt slette ’luthersk’. Evangeliet er blevet genopdaget. Det er mere end nok.”

Billedet her viser korsene fra bagsiden. Konfirmanderne fra 2016 indbyder til at gå bagom korsene, både i helt konkret og i overført forstand. Der har de nemlig skrevet med store bogstaver på Jesu kors i midten: ”Det er fuldbragt” - og på hjertets kors: ”I dag skal du komme med mig til Paradis” - og på slangens kors: ”Hjælp dig selv og os”. Beskueren indbydes til at spørge sig selv: ”Hvordan bærer jeg mit kors? Hvem kan jeg sammenlignes med af de tre?” Mange konfirmander kan godt lide salmen *Hil dig, frelser og forsoner*, hvis sidste strofe begynder med *Ja, jeg tror på korsets gåde*. Hverken konfirmanderne eller nogen andre begriber det gådefulde. Men fordi vi er udstyret med en stor forestillingsevne, kan vi gribes af gru og sorg ved foden af korsene. Hvordan den gru og sorg vendes til glæde, er der blevet prædikedet om lige siden hin første Langfredag, der gled over i Påskemorgen.

Korsene ses naturligtvis først og fremmest fra forsiden med kirken som baggrund. De kan ses ved alle årstider, ved alle tider på døgnet, med tændt eller slukket lys. Derved kan de virke både påtrængende og stilfærdige. Alle tre kors står på bakken og rækker os hver deres fortælling, og deres samlede fortælling. Som vi har fået tilbagemeldinger om, er der mange, der har set korsene med nye øjne. Og der er mange ører, der har hørt disse tavse korsfortællinger med nye ører.

I den lyse tid af året har vi mange omvisninger i kirken. Når jeg fortæller om korsene og deres tilblivelse gives der ofte udtryk for anerkendelse.

Nogles første indtryk er, at korsene skæmmer kirkens monumentale udtryk. Mere eller mindre.

Hvad enten det skyldes omviserens talestrøm eller omviserens døde øren, eller noget helt tredje, skiftes der ikke sjældent synspunkt.

Som menighedsråd har vi kun fået en enkelt skriftlig og nogle få mundtlige henvendelser. De har alle drejet sig om, hvornår de skæmmende og skræmmende kors kom ned. Som Jesper Præst skrev i HLA foråret 2016 i **Det glade budskab**: ....”når vi endelig kommer til den 31. oktober 2017 og har sagt ”kors, kors” nok for denne gang, tager vi dem ned”..... Spørgsmålet er så, hvornår vi har sagt kors, kors nok for denne gang? Menighedsrådet har vedtaget, at ikke bare Luthers opfordring til at sige *Kors, Kors* skal være afgørende, men materialets holdbarhed skal være det egentlige afgørende.

Hanne Wolfsberg, formand for menighedsrådet og redaktør af kirkebladet.

4035 8387 hannewolfsberg@gmail.com

Se mere på
www.hornepraesten.dk

